

Dosarul nr.3ra-918/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – V. Sîrbu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Autoritatea Națională de Integritate,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Valerian Botezatu împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Autoritatea Națională de Integritate împotriva hotărârii din data de 20 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 07 martie 2019 Valerian Botezatu a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Autorității Naționale de Integritate, prin care a solicitat declararea nulității actului de constatare nr. 13/11 din 13 februarie 2019, repararea prejudiciului moral în legătură cu emiterea actului administrativ nelegitim, în mărime de 450 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea acțiunii, compuse din cheltuielile pentru transport necesare asigurării prezenței reclamantului la ședințele de judecată.

În motivarea acțiunii Valerian Botezatu a invocat că în temeiul ordinului Procurorului General nr. 1187-p din 25 decembrie 2007 a fost numit în funcție de procuror în Procuratura raionului Cimișlia.

La 06 noiembrie 2018, în privința reclamantului, de către Autoritatea Națională de integritate a fost inițiat controlul privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, manifestat prin nedeclararea și nesoluționarea conflictului de interese apărut în perioada exercitării funcției de procuror în Procuratura raionului Cimișlia.

Prin actul de constatare nr. 13/11 din 13 februarie 2019 al inspectorului de integritate al Autorității Naționale de Integritate s-a constatat că Valerian Botezatu, procuror în Procuratura raionului Cimișlia, a încălcat regimul juridic al conflictului de interese manifestat prin:

- neinformarea în conformitate cu art. 12, alin. (4), lit. a) și b) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale și art. 6, alin. 3), lit.

h) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură, de către Valerian Botezatu, procuror în Procuratura raionului Cimișlia, în termen de 3 zile procurorul ierarhic superior despre conflictul de interese în care se află;

- nesoluționarea în conformitate cu art. 14, alin. (3) și (4) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale, de către Valerian Botezatu, procuror în Procuratura raionului Cimișlia, a conflictului de interese real, prin examinarea cererilor depuse împotriva acțiunilor pretins ilegale ale notarului Alexandru Untura, emiterea deciziilor în urma examinării acestor cereri, și a răspunsurilor petiționarului, după cum urmează:

- plângerea nr. 590/16-pl din 21 martie 2018, nota informativă privind rezultatele examinării petiției din 27 martie 2018 și răspunsul adresat petiționarului, nr. 02-02d/18-789 din 17 martie 2018.

- plângerea nr. 789/26-pl din 18 aprilie 2018, nota informativă privind rezultatele examinării petiției din 17 mai 2018 și răspunsul adresat petiționarului, nr. 02-02d/18-1228 din 18 mai 2018.

- plângerea nr. 900/37-pl din 3 mai 2018, nota informativă privind rezultatele examinării petiției din 24 mai 2018 și răspunsul adresat petiționarului, nr. 02-02d/18-1262 din 24 mai 2018.

- plângerea nr. 1342/65-p! din 22 iunie 2018, nota informativă privind rezultatele examinării petiției din 22 iunie 2018, și răspunsul adresat petiționarului, nr. 02-02d/18-1575 din 22 iunie 2018.

- plângerea nr. 1537/84-pl din 13 iulie 2018, nota informativă privind rezultatele examinării petiției din 13 august 2018, și răspunsul adresat petiționarului, nr. 02-02d/18-1977 din 13 august 2018.

În temeiul art. 39, alin. (2) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, se sesizează autoritatea responsabilă de numire în funcție, în termen de 5 zile din momentul în care actul de constatare va rămâne definitiv, în vederea încetării raporturilor de serviciu lui Valerian Botezatu, în funcția de procuror în procuratura raionului Cimișlia.

În temeiul art. 23 alin. (6) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale, se decede Valerian Botezatu din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică pe o perioadă de 3 (trei) ani de la data eliberării sau destituirii din funcție de demnitate publică sau de la data rămânerii definitivă a actului de constatare ori din data rămânerii definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese.

Se înscrie Valerian Botezatu în registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, de la data eliberării sau destituirii din funcția de demnitate publică sau din data rămânerii definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese.

Se publică actul de constatare rămas definitiv pe pagina web oficială a Autorității cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

În opinia lui Valerian Botezatu actul de constatare a fost emis cu derogări de la prevederile legislației în vigoare și este pasibil a fi anulat, deoarece analizând acțiunile procurorului, Valerian Botezatu în coroborare cu normele de drept pertinente, se constată că nici o acțiune efectuată de reclamant nu se încadrează în prevederile art. 12 din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016.

La caz, cererile Nelei Cețov, în a căror examinare de către procurorul Valerian Botezatu, Autoritatea Națională de Integritate a constatat pretinsul conflict de interese, după natura lor juridică, prezintă petiții sau cereri de solicitare de informație, în urma examinării cărora procurorul nu a adoptat careva decizii în sensul Legii cu privire la procuratură sau Codului de Procedură Penală, ci a întocmit note informative și a informat petiționarul prin scrisori cu explicații detaliate, care nu au forță de decizie. Rezultatul examinării acestor cereri nu poate avea un impact asupra notarului Alexandru Untura, or, petiționara Nelea Cețov, fiind informată despre rezultatele examinării petițiilor sale, nu a depus careva plângeri vis-a-vis de pretinsele acțiuni ilegale ale notarului Alexandru Untura în sensul art. 263 din Codul de procedură penală, care ar fi de competența organelor de urmărire penală al Ministerului Afacerilor Interne, pe marginea cărora procurorul are competențe de a decide în conformitate cu Codul de procedură penală, iar constatarea altor abateri în activitatea notarilor ține de competența Comisiei de etică instituită de Camera Notarilor, conform art. 52 al Legii cu privire la organizarea activității notarilor.

Prin urmare, concluzia agentului de integritate privitor la faptul că notele informative și răspunsurile întocmite pe marginea examinării petițiilor Nelei Cețov reprezintă în sine luarea unor decizii, sunt niște concluzii personale ale agentului de integritate, care nu sunt bazate pe prevederile cărorva acte normative, or, conform art. 14 din Legea nr. 190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare, în rezultatul examinării petiției se emite răspuns care i se aduce la cunoștință petiționarului în scris, iar conform art. 15 din Legea nr. 982- XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, cererile scrise cu privire la accesul la informație vor fi înregistrate în conformitate cu legislația cu privire la registre și petiționare.

Reclamantul a menționat că în cadrul efectuării controlului privind respectarea regimului juridic de interese, cât și la întocmirea actului de constatare, inspectorul de integritate nu a intrat în esența plângerilor depuse de Nelea Cețov, precum și nu a studiat acțiunile întreprinse de procurorul Valerian Botezatu și rezultatele verificării petițiilor, deoarece acestea poartă un caracter aberativ, nefiind bazate pe careva fapte concrete, precum și conțin invocații și solicitări de intervenție a procurorului, caracterizate prin obligarea notarului Alexandru Untură de a efectua acțiuni, care, în urma verificării petițiilor s-au constatat de a nu fi obligatorii pentru notar în condițiile Legii, precum și impunerea notarului numit de a efectua acțiuni care deja au fost întreprinse, fapte stabilite în rezultatul examinării petițiilor.

Cu referire la invocațiile inspectorului de integritate cu privire la oportunitatea procurorului Valerian Botezatu de a se autosesiza în temeiul art. 262 din Cod de procedură penală, reclamantul a menționat că conform pct. 4), alin. (1) al normei citate, organul de urmărire penală poate fi sesizat despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de Codul penal prin depistarea nemijlocit de către organul de urmărire penală sau procuror a bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni.

În speță, în urma examinării plângerilor Nelei Cețov, nu au fost stabilite bănuieli rezonabile de săvârșire sau pregătire de către notarul Alexandru Untură, fie de altă persoană, a unor infracțiuni prevăzute de Codul penal. Mai mult, plângerile depuse de Nelea Cețov, purtau un caracter aberativ, fără a fi întemeiate pe fapte concrete. De asemenea, plângerile înaintate nu corespundeau după conținut și formă prevederilor art. 263 din Codul de procedură penală.

Totodată, agentul de integritate, neîntemeiat a calificat că interesul personal al reclamantului constă în faptul că, soția acestuia, fiind doar o simplă salariată în cadrul biroului notarului, activând ca contabil, deci nefiind nici persoană cu statut de funcționar public, ci un simplu salariat cu studii în contabilitate, angajată în funcția de contabil fără dreptul la a doua semnătură, precum și fără drepturi și obligații de a întocmi proiecte sau acte notariale, ar putea avea urmări negative la serviciu, urmare a notificării de către Valerian Botezatu, a petiționarei Nelea Cențov, pe marginea cererilor depuse și examinate de către procuror.

Mai mult ca atât, concluzia despre existența interesului personal al lui Valerian Botezatu, care în opinia inspectorului de integritate putea influența examinarea obiectivă și imparțială a cererilor depuse împotriva acțiunilor pretins ilegale a notarului Alexandru Untură, este faptul că, ultimul este angajatorul soției sale Olga Botezatu. Anume Alexandru Untură, conform art. 10, alin. (1) din Codul muncii, are dreptul să modifice, să suspende și să desfacă contractul individual de muncă cu salariată Olga Botezatu, precum și, să o stimuleze pentru muncă eficientă. Anume Alexandru Untură, în calitate de angajator achită salariu anual Olgăi Botezatu în sumă de 186 000 sau 15 500 lei lunar, care se răsfrânge nemijlocit asupra bugetului familiei Botezatu, opinie care a stat la baza adoptării deciziei de către inspectorul de integritate. În acest context, este de menționat că, aceasta este o concluzie neîntemeiată, bazată pe presupuneri, însă atât legislației naționale, cât și a celei internaționale, nici o acuzație, fie într-un proces penal, contravențional, administrativ, disciplinar, etc., nu poate fi bazată pe presupuneri, urmând a fi bazată pe probe concrete ce ar demonstra vinovăția făptuitorului.

Astfel, Valerian Botezatu a susținut că din materialele prezentate și rezultatele soluționării cererilor Nelei Cențov, prin solicitările acesteia de a întreprinde acțiuni, ce nu țin de competența procurorului, precum și prin refuzul ultimei de a depune plângere în conformitate cu art. 263 din Codul de procedură penală, nu s-a constatat existența unui conflict de interese, or, acesteia i-au fost comunicate în scris toate răspunsurile la cereri și modalitatea legală de soluționare a acestora.

Cu referire la pretenția privind repararea prejudiciului moral reclamantul a indicat că prin actul administrativ contestat i-au fost cauzate suferințe morale enorme reieșind din pericolul de a rămâne fără muncă, fapt care i-ar pune în pericol bunăstarea materială proprie și a familiei sale. Neîncrederea în ziua de mâine îi provoacă reclamantului un disconfort psiho-emoțional permanent, fapt care a determinat apariția insomniei, stării de stres permanent, motiv din care solicită repararea prejudiciului moral în mărime de 450 000 lei, suma aproximativă salariului nerealizat de reclamant pentru perioada de trei ani în caz de decăderea reclamantului din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică pe perioada respectivă.

Prin hotărârea din date de 20 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis parțial acțiunea, s-a anulat actul de constatare nr.13/11 din 13 februarie 2019 al Autorității Naționale de Integritate și s-a dispus încasarea de la Autoritatea Națională de Integritate în beneficiul lui Valerian Botezatu a sumei de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 1 095,25 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. (f.d. 116,121-137, vol.I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 27 mai 2020 a respins apelul declarat de către Autoritatea Națională de Integritate împotriva hotărârii din data de 20 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 202,203-223, vol.I)

Instanțele de judecată în temeiul normelor de drept ce reglementează raportul juridic litigios au concluzionat că pretenția lui Valerian Botezatu cu privire la anularea actului de constatare nr.13/11 din 13 februarie 2019 al Autorității Naționale de Integritate este întemeiată, deoarece s-a stabilit cu certitudine lipsa unui conflict de interese real, care presupune existența unui conflict între îndatoririle publice și interesele private ale unui funcționar public, interesele private ale funcționarului, putând influența în mod necuvenit exercitarea îndatoririlor și a responsabilităților sale oficiale.

Cu referire la pretenția lui Valerian Botezatu privind repararea prejudiciului moral, instanțele de judecată au menționat că prin emiterea în privința acestuia a actului de constatare nr. 13/11 din 13 februarie 2019 i s-au provocat suferințe ce justifică repararea prejudiciului moral, însă totuși cuantumul prejudiciului moral pretins în sumă de 450 000 lei este unul excesiv și disproporțional în raport cu circumstanțele stabilite, astfel instanțele au evaluat prejudiciul moral suportat la suma de 2 000 lei, care corespunde principiilor compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, precum și a caracterului, gravității suferințelor psihice cauzate.

Cât despre pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanțele de judecată prin prisma art. 94, alin. (1) din Codul de procedură civilă au admis pretenția dată, stabilind că Valerian Botezatu a suportat cheltuieli legate de transport și cheltuieli poștale, fapt confirmat prin ordinele de plată anexate la materialele dosarului

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Autoritatea Națională de Integritate, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri. (f.d.5-10, vol.II)

În motivarea recursului Autoritatea Națională de Integritate a indicat că la caz nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au fost încălcate, interpretate eronat și aplicate grșit normele de drept material.

Autoritatea recurentă a menționat că existența unui conflict de interese prevede în sine și interese nonpecuniare, acestea apar din relațiile familiale sau personale, cu implicarea nemijlocită în activități. Astfel, observăm că sunt interese ce nu au direct caracter personal, dar care sunt obiect al conflictului de interese, astfel având posibilitatea de a influența procesul administrativ.

La caz, instanțele de judecată și-au expus aprecierea pe faptul că legătura cauzală dintre activitatea soției la notarul Alexandru Untură și soluționarea plângerilor pe numele notarului, prin elaborarea și contrasemnarea notelor informative ce vizează activitatea ultimului, precum și informarea petiționarului că plângerile date nu sunt întemeiate, sunt lipsite de substract factologic, nefiind o legătură directă de cauzalitate.

Aici, Autoritatea Națională de Integritate a subliniat că existența unui conflict de interese poate fi generat atât direct, cât și indirect, prin influențarea modului de derularea a acțiunilor. Deci, în speță s-a demonstrat legătura cauzală directă între luarea unor decizii în privința lui Alexandru Untură, ce constituie angajatorul soției lui Valerian Botezatu, de unde Olga Botezatu își încasează salariul, ce constituie un venit total al familiei. Iar interesul personal indirect aparent dintre legătura cauzală Alexandru Untură - Olga Botezatu - Valerian Botezatu, circumstanță faptică ce probează încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese consumat, de către Valerian Botezatu.

Valerian Botezatu a depus referință la recursul înaintat de către Autoritatea Națională de Integritate, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil, indicând

că în procesul examinării cauzei nu au fost comise erori ce ar fi generat încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 27 mai 2020, notificată Autorității Naționale de Integritate prin intermediul poștei electronice, la 15 august 2020. (f.d.224, vol.I)

Autoritatea Națională de Integritate s-a conformat prevederilor art. 245 din Codul administrativ și a depus, în termen, recurs nemotivat la 16 iunie 2020 și recursul motivat la 14 septembrie 2020. (f.d.225-226, vol. I, 5-10, vol.II)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Autoritatea Națională de Integritate, este

inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, depus de către Autoritatea Națională de Integritate, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca- Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas